

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Towary podrobione i pirackie”**(opinia z inicjatywy własnej)**

(2017/C 345/04)

Sprawozdawca: **Antonello PEZZINI**Współsprawozdawca: **Hannes LEO**

Decyzja Zgromadzenia Plenarnego	26.1.2017
Podstawa prawna	Art. 29 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Opinia z inicjatywy własnej
Sekcja odpowiedzialna	Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle (CCMI)
Data przyjęcia przez CCMI	22.6.2017
Data przyjęcia na sesji plenarnej	5.7.2017
Sesja plenarna nr	527
Wynik głosowania	119/0/0
(za/przeciw/wstrzymało się)	

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejska gospodarka w coraz większym stopniu opiera się na kreatywności i innowacyjności. Sektory intensywnie korzystające z praw własności intelektualnej w Europie wytwarzają 39 % unijnego PKB i zapewniają 26 % miejsc pracy⁽¹⁾. EKES uważa, że przedsiębiorstwa muszą mieć możliwość korzystania z szeregu warunków ułatwiających innowacje, inwestycje i zatrudnienie.

1.2. Według danych szacunkowych ONZ⁽²⁾ i OECD towary podrobione stanowią 5–7 % (ONZ) lub do 2,5 % (OECD) handlu światowego. Większość towarów podrobionych w Europie jest produkowanych poza UE, jednak produkcja w państwach członkowskich także wzrasta. Internet w dużej mierze uprościł oraz znacznie zwiększył możliwość sprzedaży online towarów podrobionych, podczas gdy ryzyko wszczęcia postępowania karnego pozostaje bardzo niewielkie.

1.3. Korzystając zarówno z **różnic w stopniu skuteczności kontroli celnych** w kluczowych miejscach wprowadzania na jednolity rynek, jak i z fragmentacji i niejednorodności wdrażania w państwach członkowskich norm i standardów UE, przemysł towarów podrobionych sprzyja wprowadzaniu do UE produktów zagrażających zdrowiu konsumentów, bezpieczeństwu publicznemu oraz konkurencyjności przedsiębiorstw.

1.4. W związku z tym w pełni funkcjonująca i interoperacyjna unia celna musi zapewniać skuteczne działanie **nowego systemu wprowadzonego przez kodeks celny**, chroniącego przedsiębiorstwa przed nieuczciwą konkurencją, w szczególności ze strony globalnego przemysłu towarów podrobionych i pirackich – nie tylko w interesie przedsiębiorstw, ale także ze względu na bezpośrednie skutki dla zdrowia, bezpieczeństwa i wzrostu gospodarczego na świecie.

1.5. Zdaniem Komitetu, ponieważ trzeba rozróżnić dwa rodzaje podrabiania produktów – **„podrabianie” jako naruszenie praw własności intelektualnej**, tzn. wyłącznie nieuczciwą konkurencję bez zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia publicznego, oraz **„przestępstwo podrabiania”** jako czyn przestępczy zgodnie z definicją z Konwencji Rady Europy o fałszowaniu produktów medycznych i podobnych przestępstwach stwarzających zagrożenie dla zdrowia publicznego⁽³⁾ – **wyeliminowanie zjawiska podrabiania i piractwa** powinno stanowić kluczowy **priorytet** UE w dążeniu do **zapewnienia prawidłowego wzrostu wolnego handlu światowego** bez protekcjonizmu, ale także

⁽¹⁾ Wspólne sprawozdanie EPO i UHRW dotyczące sektorów intensywnie korzystających z praw własności intelektualnej w UE, wrzesień 2013 r.

⁽²⁾ <http://www.springer.com/978-1-4614-5567-7>, Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC).

⁽³⁾ <http://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/211>.

z uwagi na profesjonalizację przestępczości zorganizowanej w handlu towarami podrobionymi i pirackimi oraz zagrożenia dla konsumentów. Mogłoby to obejmować odpowiedni proces karny mający na celu **zniechęcenie** do podejmowania działań przestępczych związanych z **podrabianiem towarów**.

1.6. Należy przedsięwziąć środki w wymiarze sektorowym, krajowym, europejskim i wielostronnym w celu ograniczenia negatywnego wpływu rosnącej liczby towarów podrobionych i pirackich na rynku, tak aby przeciwdziałać:

- niepowodzeniom w zwiększaniu produkcji i inwestycji,
- szkodom dla wizerunku i jakości, w tym niezgodności z wymogami technicznymi i przepisami, fałszowaniu certyfikatów zgodności czy oznakowań zgodności oraz niewłaściwemu wykorzystywaniu takich certyfikatów i oznakowani,
- zagrożeniom dla zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska,
- brakowi jakiegokolwiek certyfikacji, norm i kontroli jakości w odniesieniu do towarów podrobionych,
- utracie miejsc pracy i niepowodzeniom w tworzeniu nowych przedsiębiorstw,
- utracie przychodów fiskalnych i parafiskalnych,
- rosnącym problemom w obszarze bezpieczeństwa i zwalczania przestępczości zorganizowanej, w tym finansowania terroryzmu.

1.7. EKES wyraża przekonanie, że niezbędne są wspólne wysiłki ze strony wszystkich podmiotów publicznych i prywatnych w celu określenia i wdrożenia wspólnej strategii obejmującej skoordynowane działania mające na celu zapobieganie temu zjawisku oraz jego wykrywanie i zwalczanie, której o strategii towarzyszyłyby odpowiednie wspólne ramy techniczne i legislacyjne.

1.8. EKES uważa jednak, że inicjatywa leży przede wszystkim po stronie sektora prywatnego UE, obejmującego różne branże i usługodawców, których ten problem najbardziej dotyka, a także cały łańcuch wartości przy zaangażowaniu podmiotów praw oraz MŚP, natomiast Komisja Europejska musi zaktualizować ramy regulacyjne dotyczące praw własności intelektualnej, aby zmodernizować obowiązujące przepisy i dostosować możliwości w ramach prawa karnego dostępne obecnie w UE i w państwach członkowskich. Razem wszystkie te podmioty powinny stworzyć silny wspólny impuls do działania, począwszy od źródła przez cały łańcuch dostaw, określając interoperacyjne mechanizmy współpracy międzynarodowej i monitorując dostawców/klientów, tak aby zminimalizować ryzyko podrabiania w łańcuchu dostaw.

1.9. Zdaniem EKES-u **wzmocnione wspólne działania sektora prywatnego mają zasadnicze znaczenie** dla zapewnienia skutecznego partnerstwa z dostawcami stron internetowych, producentami treści, właścicielami marek, operatorami płatności elektronicznych, reklamodawcami i sieciami reklamowymi oraz rejestrarnymi domen internetowych, a także ważne są dobrowolne ustalenia dotyczące wspólnego działania, które mogą zapewniać szybkie dostosowania do nagłych zmian rynkowych.

1.10. Solidną promocję prowadzoną przez sektor prywatny powinny **wspierać środki publiczne, takie jak:**

- rozwój nowych technik parasądowych w celu ograniczenia nasilającego się handlu towarami podrobionymi, umożliwiających współpracę publiczno-prywatną w celu zoptymalizowania interwencji organów celnych dzięki oznakowaniom i identyfikowalności,
- interoperacyjne systemy wykrywania, które komunikują się z automatycznymi systemami zarządzania ryzykiem w oparciu o odpowiednie technologie, umożliwiające podmiotom prowadzącym handel elektroniczny i podmiotom praw identyfikowanie naruszeń i zapobieganie im,
- wprowadzenie nowego planu strategicznego na lata 2018–2021 ze zaktualizowanymi i lepiej skoordynowanymi ramami działania, polegającego na odpowiednich zasobach finansowych, bardziej przejrzystego i perspektywicznego, z lepiej dostosowanymi technikami wywiadowczymi, „unijną czarną listą”, wdrożeniem wzmocnionych miejscowych Punktów Informacyjnych IPR, w tym wysiłkami na rzecz zwalczania podrabiania, oraz bardziej zaawansowanymi

instrumentami nadzoru rynku (interaktywną bazą danych) ze skuteczną wspólną administracją celną, zgodnie z wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie unijnych ram prawnych dotyczących naruszeń przepisów prawa celnego oraz sankcji⁽⁴⁾,

- inicjatywy na rzecz zapewnienia lepszej jakości danych statystycznych i analiz dotyczących skali i wpływu podrabiania towarów.

1.11. EKES uważa, że należy sfinansować europejską kampanię dotyczącą zwalczania podrabiania towarów, w tym Europejski Dzień Walki z Podrabianiem Towarów, oraz specjalną linię informacyjną, zwracając uwagę na:

- poważne straty powodowane wchodzeniem na rynek towarów podrobionych i pirackich oraz ich kupowaniem dla całych sektorów gospodarki, zdrowia, bezpieczeństwa, środowiska, europejskiej innowacyjności i kreatywności oraz dla zatrudnienia, dochodów publicznych i wzrostu gospodarczego w ujęciu ogólnym,
- konieczność podjęcia znacznych wysiłków w celu udoskonalenia bazy danych dotyczących towarów podrobionych oraz w ramach ocen powiązanych strat produkcyjnych i utraty miejsc pracy, tak aby opracować odpowiednią politykę; obecnie **dane statystyczne i szacunki ekonometryczne muszą stać się bardziej precyzyjne, rzetelne i porównywalne.**

1.12. EKES uważa, że niezbędna jest **ściślejsza koordynacja różnych służb Komisji Europejskiej** z agencjami europejskimi zaangażowanymi w tę sprawę oraz ich odpowiednikami w państwach członkowskich. Można to osiągnąć dzięki zapewnieniu wystarczających zasobów na potrzeby współpracy w całej Europie i wysiłkom w celu ustanowienia prawdziwej kultury współpracy. Ustanowienie **na odpowiedni okres centralnej grupy zadaniowej ds. podrabiania powinno pomóc w skutecznym osiągnięciu tego celu.**

1.13. EKES **wzywa Radę i PE** w trybie pilnym do wywarcia wpływu na Komisję Europejską, aby:

- niezwłocznie wdrożyła do końca środki technologiczne i strukturalne oraz nowy plan działania na lata 2018–2021 w odniesieniu do towarów podrobionych i pirackich,
- wsparła bardziej stanowcze wspólne działania ze strony sektora prywatnego dzięki rozporządzeniom, zasadom i strukturom, które zapewnią uczciwy i proaktywny rozwój wolnego handlu międzynarodowego.

2. Wprowadzenie: charakter oraz cechy ilościowe i jakościowe zjawiska

2.1. Aby zdefiniować temat niniejszej opinii, należy odnieść się do związanych z podrabianiem koncepcji określonych w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013. „Piractwo elektroniczne i cyfrowe”, handel oprogramowaniem komputerowym lub nielegalnymi plikami oraz ich rozpowszechnianie z naruszeniem odpowiednich praw własności intelektualnej nie są objęte zakresem niniejszej opinii, gdyż są ściśle powiązane z agendą cyfrową, w odniesieniu do której EKES ustanowił specjalną stałą grupę analityczną.

2.2. Określenie w sposób ilościowy zjawiska podrabiania jest złożonym zadaniem, gdyż, jak we wszystkich obszarach nielegalnej działalności, **dostępne dane są w zbyt dużym stopniu oparte na informacjach szacunkowych i przybliżonych**, jako że kanały podrabiania są w większości kontrolowane przez organizacje przestępcze, które trafnie odkryły ogromny potencjał tego typu nielegalnej działalności z minimalnym ryzykiem bycia złapanym.

2.3. W ostatnich latach liczba typów podrobionych towarów wzrosła do takiego stopnia, że nie istnieją obecnie towary, które nie mogą być imitowane i sprzedawane – kopiowane jest wszystko, począwszy od dodatków odzieżowych po mechaniczne części zamienne i narzędzia, materiały budowlane i sprzęt budowlany, biżuterię, obuwie, przedmioty designerskie, zabawki, kosmetyki i produkty lecznicze, a fałszywe towary wydają się obecnie stanowić równoległy, niezależny sektor będący prawdziwym konkurentem, z którym muszą się zmierzyć przedsiębiorstwa i przed którym muszą bronić swojego udziału w rynku.

⁽⁴⁾ http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2016.487.01.0057.01.POL&toc=OJ:C:2016:487:TOC

2.4. Łatwość zakupu często oznacza, że konsumenci wybierają towary podrobione, co ma poważne konsekwencje dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP. Handel elektroniczny i aukcje internetowe, które nie są wystarczająco regulowane i które trudno kontrolować, stanowią skuteczny i bezpieczny sposób tworzenia szerokiej bazy klientów oraz handlu tanimi podrobionymi towarami.

2.5. **Podrabianie stało się jednym z głównych czynników wspierających i finansujących przestępczość zorganizowaną.** Udział organizacji przestępczych doprowadził do drastycznego podniesienia poziomu profesjonalizmu w podrabianiu towarów: przestępcy zorganizowani rozwinęli sieci umożliwiające im optymalizację wyników na skalę globalną.

2.6. Produkcja towarów podrobionych jest zasadniczo uznawana za zjawisko zewnętrzne: dane statystyczne organów celnych wyraźnie pokazują, że większość krajów, z których pochodzą towary podrobione, nie jest członkiem UE. Chiny, chociaż zobowiązały się w najwyższym stopniu do wyeliminowania podrabiania, pozostają jednym z kluczowych graczy w tym obszarze.

2.7. Rozwój internetu stworzył nowe kanały dystrybucji produktów podrobionych, które to kanały stanowią niewielkie ryzyko dla sprzedawcy z uwagi na trudności związane z procedurą formułowania aktu oskarżenia przeciwko pośrednikom w łańcuchu wartości. Należy zatem wzmocnić współpracę wzdłuż całego/na całej długości łańcucha wartości, aby skutecznie zwalczać handel podrobionymi towarami w internecie.

2.8. Sektory intensywnie korzystające z praw własności intelektualnej w Europie wytwarzają 39 % unijnego PKB i zapewniają 26 % miejsc pracy⁽⁵⁾. Według niedawnych badań⁽⁶⁾ towary podrobione stanowią od 5 do 7 % handlu światowego, co opiewa na około 600 mld EUR rocznie, natomiast OECD⁽⁷⁾ określa wartość przywożonych fałszywych towarów na 2,5 % handlu światowego w 2013 r., co odpowiada 338 mld EUR, oraz szacuje, że do 5 % towarów przywożonych do UE, o wartości 85 mld EUR, jest podrobionych lub pirackich, z wyłączeniem towarów produkowanych i sprzedawanych w jednym państwie członkowskim oraz kupowanych przez internet i w ramach niebezpośredniej działalności gospodarczej.

2.9. Według innych międzynarodowych statystyk z 2017 r.⁽⁸⁾ światowy handel towarami podrobionymi i pirackimi generuje szacunkowo od 923 mld USD do 1,13 bln USD rocznie.

2.10. Produkcja towarów podrobionych, także na dużą skalę, wzrasta w państwach członkowskich, gdyż fałszerzy próbują ominąć kontrole celne na zewnętrznych granicach UE.

2.11. Wprowadzanie na rynek towarów podrobionych i pirackich skutkuje ogromną szkodą dla gospodarki, przyczynia się do rozwoju szarej strefy, która pozbawia rządy dochodów⁽⁹⁾ wymaganych na potrzeby podstawowych usług publicznych, a także nakłada większe obciążenie podatkowe na podatników, co skutkuje utratą legalnych miejsc pracy.

2.12. W UE podrabianie odpowiada za utratę około 800 000 miejsc pracy rocznie oraz uszczuplenie dochodów podatkowych na poziomie około 14,3 mld EUR rocznie, łącznie z podatkiem VAT i akcyzą⁽¹⁰⁾.

2.13. PE przyjął serię rezolucji w sprawie przedmiotowej kwestii, w szczególności rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r.⁽¹¹⁾, w której zaleca przyjęcie podejścia jednoczącego wszystkie podmioty w walce z podrabianiem, podnoszenie świadomości wśród konsumentów i udzielanie im więcej informacji, opracowanie nowych modeli handlu, usprawnienie

⁽⁵⁾ Wspólne sprawozdanie EPO i UHRW dotyczące sektorów intensywnie korzystających z praw własności intelektualnej w UE, wrzesień 2013 r.

⁽⁶⁾ Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości, *The Globalization of Crime. A Transnational Crime Threat Assessment* [Globalizacja przestępstw. Ocena zagrożenia przestępczością transgraniczną].

⁽⁷⁾ OECD/EUIPO (2016 r.), *Trade in Counterfeit and Pirated Goods: Mapping the Economic Impact* [Handel towarami podrobionymi i pirackimi: mapowanie wpływu gospodarczego].

⁽⁸⁾ Global Financial Integrity, *Transnational Crime and the Developing World* [Przestępczość transgraniczna a świat rozwijający się], marzec 2017 r. (statystyki potwierdzone przez WAITO – kwiecień 2017 r.).

⁽⁹⁾ Szacuje się, że w 2013 r. utracone dochody podatkowe wyniosły 90–120 mld EUR – *Frontier Economics* – 2016.

⁽¹⁰⁾ Badania sektorowe dotyczące dziewięciu sektorów narażonych na podrabianie: artykuły kosmetyczne i pielęgnacyjne; odzież, obuwie i dodatki; produkty sportowe, zabawki i gry; biżuteria i zegarki; torebki; nagrania muzyczne; wino i alkohol; produkty lecznicze.

⁽¹¹⁾ Parlament Europejski, P8_TA(2015)0219 – 09/06/2015 – <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P8-TA-2015-0219&language=PL&ring=A8-2015-0161>.

mechanizmów obrony dla MŚP, promowanie zbieżności interesów państw członkowskich i państw trzecich oraz lepsze wykorzystywanie danych zgromadzonych przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

2.14. 19 marca 2013 r. Rada przyjęła rezolucję w sprawie unijnego planu działań dla organów celnych w latach 2013–2017 w celu zwalczania naruszeń praw własności intelektualnej, w której ustanowiła jasne cele, przydzieliła odpowiednie zasoby oraz zdefiniowała wskaźniki rezultatu i skuteczności działania zgodnie z jasno określonym harmonogramem w odniesieniu do:

- realizacji i monitorowania nowego prawodawstwa w zakresie egzekwowania praw własności intelektualnej,
- środków w celu radzenia sobie z naruszaniem praw własności intelektualnej w handlu towarami i usługami,
- współpracy z podstawowymi krajami pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia, tak aby zwalczać nielegalny handel wzdłuż całego międzynarodowego łańcucha dostaw,
- wzmocnionej współpracy z EUIPO i organami ścigania.

2.15. 18 maja 2017 r. Rada w konkluzjach w sprawie ustalenia priorytetów UE na lata 2018–2021 w zakresie zwalczania zorganizowanej i poważnej przestępczości międzynarodowej podkreśliła, że: „rynki przestępcze stają się coraz bardziej złożone i dynamiczne [...]. Szczególną uwagę należy zatem zwrócić na elektroniczny handel nielegalnymi towarami i usługami, w tym towarami podrobionymi”.

3. Kwestie międzynarodowe

3.1. Statystyki celne wyraźnie pokazują, że większość krajów, z których wywodzą się podrobione towary, nie jest członkami UE, jako że kluczowi gracze w podrabianiu towarów to nie tylko Chiny i Hongkong, ale także inne azjatyckie kraje specjalizujące się w poszczególnych sektorach: Indie w sektorze produktów leczniczych, Egipt w sektorze produktów spożywczych oraz Turcja w sektorze perfum, kosmetyków i obuwia, wraz z Malesją, Białorusią, Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, Indonezją, Tajlandią i Filipinami.

3.2. Statystyki celne UE za 2014 r. wykazały, że ponad 66 % podrobionych wyrobów włókienniczych i odzieżowych pochodziło spoza UE.

3.3. Punkty tranzytowe w transporcie towarów z Azji do Europy odgrywają szczególnie ważną rolę, gdyż stanowią centralne strefy na potrzeby transportu kontenerów z towarami w sieci 3 000 wolnych obszarów celnych zlokalizowanych w 135 różnych krajach. Obszary te są wykorzystywane jako miejsce wymiany, dokumentowania i ponownego etykietowania zawartości kontenerów.

3.4. Kolejnym czynnikiem, jaki należy wziąć pod uwagę, jest znaczny wzrost krajowej produkcji towarów podrobionych i pirackich w UE, która według Europolu staje się coraz bardziej zyskowna dla przestępców zorganizowanych i która wiąże się z o wiele mniejszym ryzykiem i jest powiązana z innymi rodzajami przestępstw, takimi jak oszustwo, fałszowanie dokumentów, uchylanie się od opodatkowania i handel ludźmi.

3.5. W związku z przenoszeniem zakładów produkcji towarów podrobionych i pirackich do UE, wynikającymi z tego niższymi kosztami transportu i ograniczonym ryzykiem przechwycenia oraz rozwojem dobrze zorganizowanych sieci przestępczych dysponujących odpowiednimi zasobami wydaje się, że pojawia się nowy model: przewidywane poszerzenie wolnego obszaru celnego Tanger Med w Maroku odległego o jedynie 15 km od UE może zapewnić siątkom przestępczym dalsze możliwości wprowadzania większych ilości towarów podrobionych na europejski rynek.

3.6. Kraje, których przedsiębiorstwa odczuły największe skutki działalności związanej z podrabianiem w latach 2011–2013, obejmują USA na poziomie 20 %, Włochy na poziomie 15 %, Francję i Szwajcarię na poziomie 12 %, Japonię i Niemcy na poziomie 8 %, Zjednoczone Królestwo i Luksemburg. Nie należy także nie doceniać pośrednich strat i dodatkowych kosztów związanych z nowymi projektami czy innowacyjnymi rozwiązaniami wprowadzanymi w związku z podrabianiem towarów.

4. Zwalczanie podrabiania i piractwa na jednolitym rynku

4.1. EKES zdecydowanie apeluje do państw członkowskich o przedsięwzięcie środków ukierunkowanych na:

- wzmocnienie krajowych działań przeciwko podrabianiu towarów i ustawodawstwa w tym zakresie, promowanie harmonizacji ustawodawstwa na szczeblu UE, opracowanie skutecznych ram administracyjnej inspekcji towarów podrobionych oraz dostosowanie możliwości z zakresu prawa karnego dostępnych w państwach członkowskich,
- zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu realizacji europejskiego prawodawstwa na szczeblu krajowym poprzez wymianę najlepszych praktyk,
- zlecenie odpowiednim organom zbierania porównywalnych danych statystycznych, w tym na temat powiązań między podrobionymi towarami a przypadkami śmierci lub wypadków, np. w podziale na grupy produktów,
- opracowanie polityki skuteczniejszego monitorowania i kontroli zagrożeń stwarzanych przez podrobione towary dla zdrowia publicznego oraz skuteczniejszego zapobiegania tym zagrożeniom,
- wzmocnienie pozycji konsumentów, za pośrednictwem technologii smartfonów, by mogli dokonywać własnej oceny autentyczności towarów i być w stanie sprawdzać i kontrolować cechy, wartości i bezpieczeństwo towarów, które kupują,
- poprawę komunikacji z konsumentami, ostrzeganie ich przed ryzykiem stwarzanym przez podrobione towary oraz pokazywanie im, w jaki sposób stosować nowe metody łatwego rozpoznawania fałszywych towarów: należy podnieść świadomość konsumentów i prowadzić krajowe kampanie informacyjne i edukacyjne,
- aktywniejsze angażowanie podmiotów lokalnych, grup międzysektorowych i stowarzyszeń konsumentów w zwalczanie podrabiania na szczeblu krajowym, zwłaszcza za pomocą kampanii informacyjnych,
- zapewnienie funkcjonariuszom celnym wystarczających środków i zasobów oraz odpowiedniego szkolenia w zakresie metod i strategii wykrywania podrobionych produktów,
- ułatwienie rejestracji znaków towarowych, modeli i innych praw własności intelektualnej dla MŚP przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu standardów technicznych i praw własności intelektualnej.

4.2. EKES wzywa do ustanowienia nowych ram UE na lata 2018–2021, w tym w pełni finansowanego i skoordynowanego planu działania, z myślą o wzmocnieniu przepisów i inicjatyw dotyczących zwalczania podrabiania towarów na szczeblu UE, za pomocą takich środków jak:

- przyspieszenie ustanowienia jednego europejskiego systemu celnego dzięki wspólnym procedurom, instrumentom i ujednoczonym, niezwłocznie dostępnym bazom danych,
- przyjęcie wspólnych kryteriów gromadzenia danych statystycznych, z położeniem nacisku na inicjatywy sektorowe, jako że nie ma jednego rozwiązania dobrego dla wszystkich,
- promowanie innowacyjnych aplikacji służących do śledzenia i monitorowania,
- silniejsze skoordynowanie na poziomie europejskim, aby prowadzić walkę z podrabianiem towarów na takim samym poziomie we wszystkich państwach członkowskich,
- rozwinięcie działań wywiadowczych oraz dwustronnych porozumień w sprawie ścigania przestępstw w całym łańcuchu dostaw, w tym z pomocą rozbudowanego miejscowego unijnego Punktu Informacyjnego IPR,
- podjęcie natychmiastowych działań w celu promowania uproszczonych unijnych ram wsparcia i pomocy dla europejskich MŚP,
- włączenie klauzuli dotyczących zwalczania podrabiania towarów do nowych umów o wolnym handlu,
- wdrożenie i skoordynowanie działań zapobiegawczych UE na szczeblu międzynarodowym w celu monitorowania 3 000 wolnych obszarów celnych i całego łańcucha dostaw,

- zlecenie odpowiednim organom UE zbierania w pełni porównywalnych danych statystycznych na temat powiązań między podrobionymi towarami a przypadkami śmierci lub wypadków,
- ustanowienie wspólnych unijnych środków mających na celu kontrolę zagrożeń stwarzanych przez podrobione towary dla zdrowia publicznego oraz skuteczniejsze zapobieganie tym zagrożeniom,
- poprawa komunikacji UE z konsumentami i uwrażliwienie ich na zagrożenia oraz uczenie, w jaki sposób mogą takie towary rozpoznać (model JRC),
- zachęcanie unijnego środowiska biznesowego, by efektywniej gromadziło informacje na temat problemów związanych z podrabianiem oraz zintensyfikowało środki na rzecz zwalczania tego zjawiska, takie jak specjalne linie informacyjne dla konsumentów i ulepszone systemy zarządzania danymi,
- podjęcie skoordynowanych działań w obszarze handlu elektronicznego (metody płatności i reklama) oraz przyjęcie wspólnych specjalnych przepisów dotyczących monitorowania sprzedaży produktów leczniczych i innych wrażliwych produktów przez internet, przy zaangażowaniu w te działania podmiotów gospodarczych, grup międzybranżowych i stowarzyszeń konsumentów,
- opracowanie podejścia w zakresie zwalczania przestępstw związanych z podrabianiem towarów w odniesieniu do organizacji przestępczych i ich wpływu na bezpieczeństwo, zdrowie i bezpieczeństwo publiczne, z uwzględnieniem ustalonych zasad prawnych związanych z Konwencją Rady Europy o fałszowaniu produktów medycznych i podobnych przestępstwach stwarzających zagrożenie dla zdrowia publicznego oraz z rozszerzeniem tych zasad na podrobione produkty przemysłowe wiążące się z zagrożeniami dla bezpieczeństwa i zdrowia publicznego,
- opracowanie, wraz z EMA, Europol, EFSA i ENISA, specjalnych zasad dotyczących monitorowania sprzedaży produktów leczniczych, środków spożywczych i innych produktów wrażliwych w internecie,
- ocena roli, jaką pośrednicy mogą odgrywać w ochronie praw własności intelektualnej, w tym w związku z towarami podrobionymi, oraz rozważenie zmiany konkretnych ram prawnych UE dotyczących egzekwowania prawa⁽¹²⁾,
- opracowanie i wspieranie prężnej europejskiej kampanii na rzecz walki z podrabianiem towarów na rynku wewnętrznym i poza nim, równoległe z kampaniami krajowymi,
- promowanie wspólnej inicjatywy technologicznej dotyczącej podrabiania w ramach programu „Horyzont 2020”,
- przydzielenie odpowiednich środków finansowych na działania przyjęte w ramach nowego planu działania na lata 2018–2021.

5. Zapewnienie optymalnego zarządzania

5.1. Zdaniem EKES-u zasadnicze znaczenie ma zapewnienie ściślejszej koordynacji różnych służb Komisji Europejskiej i agencji europejskich zaangażowanych w tę sprawę. Można to osiągnąć dzięki ustanowieniu grupy zadaniowej odpowiadającej bezpośrednio przed przewodniczącym Komisji Europejskiej, która mogłaby współdziałać z odpowiednimi segmentami sektora prywatnego, organami międzynarodowymi i właściwymi organami państw członkowskich.

5.2. Ta **grupa zadaniowa ds. podrabiania** powinna przedstawiać wszechstronne roczne sprawozdanie na temat postępów w obszarze technologicznym, strukturalnym i regulacyjnym, w szczególności na szczeblu międzynarodowym.

5.3. **Komisja Europejska i agencje europejskie**, zwłaszcza EUIPO, Europol i OLAF, a także organizacje pozarządowe zaangażowane w eliminowanie podrabiania **muszą wzmocnić swoją koordynację na szczeblu międzynarodowym** przez organizowanie corocznych konferencji międzynarodowych.

Bruksela, dnia 5 lipca 2017 r.

Georges DASSIS
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

⁽¹²⁾ Zob. COM(2016) 288 final.